

Mario Kartezi: See kool on lihtsalt võimas

Tartus sündinud ning end pigem tartlaseks nimetav Mario Kartezi on vaid 18-aastane graafiline disainer, helilooja, muusik, näitleja ning väga suur kohviarmastaja.

Mario Kartezi.

Erakogu

Väiksena unistas Mario kosmonaudiks saamisest, hiljem ka judomeistriks. Elu pani siiski asjad paika ning hetkel töötab Mario aktiivselt graafilise disainerina. “Tahaks saada muidugi muusikuks, aga see ei too absoluutselt raha sisse, nii et see on iseenda lollitamine,” teatab ta pisut muheledes.

Tema huvi graafika vastu tekkis 11-aastaselt, kui ta hakkas eksperimenteerima blogide kodeerimise ja disainimisega. Samal ajal alustas ta klaveriõpinguid Tallinna Muusikakoolis. Lisaks muusikakoolile õppis ta iseseisvalt mängima ka kitarri ja ukulelet.

Tallinna 32. Keskkooli esialgu vaid kitarriõimu nimel

Oma kooliteed Tallinna Kunstigümnaasiumis alustanud Mario tuli Tallinna 32. Keskkooli 2013. aastal. Algselt valiti just see kool tänu teatrisuuna olemasolule, kuid samas mängis suurt rolli koolivalikus ka see, et vanemad lubasid talle kinkida kitarriõimu, kui poiss peaks just sellesse kooli sisse saama. Selle ta tõesti ka sai ning praegu ei suudaks Mario ettegi kujutada, et õpiks mõnes teises koolis, sest see kool ongi tema sõnul nii-öelda üks suur pere.

“See kool on võimas, seltskond on võimas ja lihtsalt kogu koolipersonal ja koolitöötajad on väga tasemel ja meeletult südamelähedaseks saanud,” lausub ta naeratades.

Küsimuse peale, kas ta on eeskujulik õpilane, puhkeb Mario naerma ning ütleb: “Noo, oleneb mis nurga alt vaadata. Kui hinded, siis kindlasti mitte. Olen pigem kolme-neljaline. Kui aga aktiivsus koolielus ning selle edendamises, siis usun, et olen küll eeskujulik õpilane.”

Tallinna 32. Keskkooli 2016. aasta kooli väärtustekandja

2016. aasta Oma kooli päeval sai Mario kooli väärtuste kandija tiitli, sest just tema on aidanud kujundada meie kooli meeneid ning logosid. Ka 32. Keskkooli juubeliaasta erilogo on välja mõelnud just Mario. Tema enda jaoks tähendab see tunnustus aga suurt šokki ning

loomulikult lisavastutust. Tema jaoks on see endiselt arusaamatu, et miks just tema. “Meie kool on minu meelest täis äärmiselt andekaid inimesi, kellest paljud oleksid seda väärt. Kuid loomulikult olen uhke sellise tunnustuse eest.”

Kui küsisin Mariolt erinevate huvitavate seikade kohta, mis tema kolme siin koolis oldud aasta jooksul juhtunud on, vajus ta mõttesse. Seejärel sõnas pisut punastades: “Kui Sa teaksid kui vähe ma koolis käinud olen...”

Seejärel meenub talle siiski üks lugu. “See oli kümnenda klassi teine nädal. Meie inglise keele õpetajaks oli Heikki Silvet. Ta ei saanud mingil põhjusel tundi anda ning määras vastutavaks isikuks just minu. Ja nii ma siis andsin tundi. Panime diskomuusika peale ja nii me siis tantsisime seal,” tunnistab Mario, kes lisab naeratades, et tal on siiani sellest videod alles.

Lõpuks sõnab Mario, et teatri- ja humanitaarsuunas on iga päev seiklus ning et ta on oma klassiga väga rahul.

Tallinna 32. Keskkoolile soovib Mario hingerahu ja perekonnavaimu hoidmist. Loomulikult ka kannatlikkust, sest sellela ei saa kohe kuidagi. Ning viimaseks, et 32. keskkool jääks koolina iseendaks, kuid samas areneks tehniliselt, sest see on Mario sõnul väga-väga oluline.

Carmen Joala, 11C